

Юрій ТРЕГУБОВ

здобувач освітньо-професійної програми
«Менеджмент закладів охорони здоров'я», ЗУНУ
Науковий керівник: к.е.н., доцент, доцент кафедри
менеджменту, публічного управління та персоналу ЗУНУ
Ірина ДЕМКІВ

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ АУДИТУ У СФЕРІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Основною метою діяльності медичних установ є неперервне покращення якості медичних послуг, що є ключовим елементом у реалізації національної політики в галузі охорони здоров'я. Нещодавно особлива увага приділяється питанням управління та організації в сфері охорони здоров'я, що обумовлено інтеграційними процесами в системах охорони здоров'я, які сприяють збереженню та покращенню здоров'я громадян [1]. Ці процеси відбуваються як на національному, так і на міжнародному рівнях і спрямовані на довгострокові зміни. Аудит у медичних закладах включає комплексну перевірку на різних етапах – організаційному, технологічному та завершальному. Ці заходи мають на меті забезпечити ефективне поєднання перевірочних методів для отримання достовірних даних, які підтверджують, що фінансова звітність медичної установи не містить значних помилок.

Для закладів охорони здоров'я необхідним є спеціалізований аудит, який урахує всі особливості діяльності у сфері, специфіку взаємодії з органами державної влади, соціальні умови підприємництва. Результатом аудиту у сфері медицини є незалежна думка про виконання стандартів забезпечення громадян медичними послугами та достовірність наданої допомоги.

Специфіка проведення аудиту в медичній сфері обумовлена особливостями цієї галузі та існуючою соціальною політикою у цій області, яка передбачає інтеграцію організацій різних форм власності в умови ринкової економіки. Завдяки економічним

реформам у сфері охорони здоров'я, з'являється все більше медичних установ різних форм власності, що робить традиційні методи контролю неадекватними; регулярні зміни в законодавчій базі, що стосується діяльності медичних установ, лише ускладнюють ситуацію. На жаль, існуюча потреба в кваліфікованих консультаціях з питань ведення обліку, звітності, контролю за виконанням бюджету, розрахунків доходів і прибутків часто залишається незадоволеною, що негативно впливає на розвиток медичних установ; точне визначення фінансового стану та бухгалтерського балансу медичних установ; захист прав медичних установ від неправомірних дій з боку податкових служб, пенсійних фондів, банків та інших фінансових організацій; необхідність захисту соціальних прав громадян. Відсутність ефективного контролю для медичних установ призводить до ризику безвідповідальності та зловживань.

У процесі розробки стратегії аудиту у сфері охорони здоров'я можна виокремити декілька ключових фаз, які є взаємопов'язаними. Початковим етапом є створення наукової та методологічної бази, а також законодавчої основи, що дозволяє зібрати надійну інформацію для захисту соціальних прав працівників. Далі йде розробка методики для аудиту, ведення бухгалтерського обліку, забезпечення оперативної звітності та статистики, а також проведення ревізійних перевірок у медичних установах. Аудит виступає як систематизований контроль та оцінка результатів роботи у цій галузі. Наступний крок - це підготовка кваліфікованих аудиторів, які спеціалізуються на медичних установах, та створення оптимальних умов для їх роботи. Також важливим є запобігання неефективним шляхам реформування системи охорони здоров'я та забезпечення необхідними методичними ресурсами для аудиту та внутрішнього контролю в цій сфері.

Аудит у медичній галузі розвивається завдяки важливим факторам, які визначають його пріоритетність. Зниження рівня нагляду за проведенням фінансових операцій у цій сфері часто

призводить до недотримання законодавства. Учасники системи охорони здоров'я прагнуть до точності фінансової звітності та об'єктивної оцінки своїх фінансів.

Основною проблемою аудиту в галузі охорони здоров'я є брак відповідних механізмів та кваліфікованих фахівців для його проведення на належному рівні. Аудитори мають чітко розуміти процедури та методи перевірки, щоб забезпечити адекватну оцінку наданих послуг.

В умовах сучасності ідея створення автономних аудиторських організацій, спеціалізованих на охороні здоров'я, є дуже важливою. Без таких інституцій реформування галузі є складним або навіть неможливим.

Процедура акредитації медичних установ наразі не відпрацьована, що становить серйозну проблему. Акредитація виступає індикатором якості медичних закладів та гарантує наявність умов для якісного надання медичних послуг. Згідно з законодавством, акредитація є обов'язковою для медичних установ. Зміни в умовах акредитації та проведення аудиту незалежними експертами можуть забезпечити об'єктивну оцінку діяльності медичних закладів.

За умов ринкової конкуренції в медичній сфері аудит стає незамінним для медичних закладів, і тут це вже виражається більше в моніторингу ефективності роботи закладу, ніж в інструменті контролю і надзору. Аудит дає можливість просканувати роботу кожного об'єкта окремо та всіх загалом, простежити динаміку розвитку та зробити правильні висновки щодо роботи закладу.

Клінічний аудит стає ключовим елементом у керуванні медичними установами, маючи за мету підвищення якості медичного обслуговування та впровадження необхідних оптимізаційних процесів. Він відрізняється від звичайних контрольних процедур, оскільки зосереджений не лише на оцінці, але й на покращенні медичних послуг і здоров'я пацієнтів. При цьому, ефективність клінічного аудиту значною мірою залежить від

підтримки керівництва медичних установ та відповідної підготовки медичного персоналу, що разом може забезпечити успішне впровадження та розвиток даної системи.

Список використаних джерел

1. Августин Р., Демків І. Управління формуванням ресурсного забезпечення стратегічного розвитку підприємства. *Вісник Хмельницького національного університету*, Хмельницький, 2021, № 3 (292), с. 77-81.
2. Стратегія розвитку системи охорони здоров'я до 2030 року. URL: <https://moz.gov.ua/uk/strategija>

Віктор ФЛИС

аспірант кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу, ЗУНУ

УПРАВЛІННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯМ МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНИХ РЕСУРСІВ ПІДПРИЄМСТВА

Управління забезпеченням матеріально-технічних ресурсів підприємства є ключовим елементом ефективного функціонування бізнесу та досягнення стратегічних цілей. Цей процес передбачає організацію, планування, контроль і координацію всіх операцій, пов'язаних із придбанням, транспортуванням, зберіганням і використанням матеріально-технічних ресурсів, необхідних для виробничої діяльності. Раціональне управління цими ресурсами сприяє зниженню витрат, підвищенню продуктивності та забезпеченню стабільності виробничого процесу. Процес управління забезпеченням матеріально-технічними ресурсами складається з кількох основних етапів. Першим кроком є аналіз потреб підприємства в ресурсах, що включає прогнозування обсягів та видів необхідної сировини, матеріалів, комплектуючих, устаткування тощо. На основі цього аналізу формується план забезпечення, який враховує як поточні потреби, так і довгострокові цілі. Для досягнення оптимального балансу між